

Titel: Falkenskiolds Klage over sin Forliis ved Struensees Fald. Under Melodie· Saa skal dog Glasset løbe etc. [indbundet sm.m. 2.8.16]]

Citation: "Falkenskiolds Klage over sin Forliis ved Struensees Fald. Under Melodie· Saa skal dog Glasset løbe etc. [indbundet sm.m. 2.8.16]]", i *Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 8, ?*, s. 1. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/text/tfs-texts-2_008-shoot-workid2_008_017.pdf (tilgået 04. december 2022)

Anvendt udgave: Luxdorphs samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 2 bind 8

Ophavsret Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen.](#)

Falkenskiolds Klage

over

sin Forliis

ved

Struensees Fald.

Under Melodie:

Saa skal dog Glasset løbe & c.

2
3

1.

Hvad Skiold skal jeg nu bruge Jeg arme Falkenskiold? Nu Sorg mig vil opsluge I mine Lænkens Vold.

2.

Jeg troede Strudsen bedre;

Jeg tænkte aldrig det,

Man skulde ham fornede,

Behandle ham saa slet?

4

3.

han var jo Rigets Herre,

Han var jo Kongens Ven,

Og Dronningens — desværre! Men nu en fangen Svend.

4.

Nei! havde han kuns lydet Det Raad, som jeg ham gav, Og ei saa hastig skrydet Og roest saa tit deraf.

5. Men langsom Graven gravet Og faa betroet sig til;

Saa havde han ei lavet For os sligt lammerspil.

5

6.

Jeg veed hvad han mig lofte Da jeg ham Troeskab soer,

Og hvor han sig beraabte Paa Koningindens Ord.

7.

Jeg glemte ei at smede Og gjøre Alting klar;

Jeg pustede af Hede Og Dagens Byrde bar.

8.

Jeg skulde commanderet Mit Regiment med Klygt,
De skulde have sværet Og Strudsens Throne bygt.

6

6. 9. Jeg skulde have været Den første i hans Raad, Og Caprioler skiæret,
Og farvet alt med Blod.

10. Thi bugne eller briste Det Heele maatte da,
Og ingen skulde vriste Broer Struens Kronen fra.

11. Hans Broder skulde skulptet De Danske Narrers Bug, Og Sabel skulde hjulpet Med tusind Prygl og Hug.

7

12.
Og Brandt opbrænde skulde Hvad der stod os imod,
Og mine Folk var hulde At sable ned for Fod.

13.
Og Kongen havde bundet Sig selv, og Dronningen Har aldrig os misundet At Kongen var vor Ven.

14.
Men Fanden komme efter Den Falskhed mod vort Laug,
Som brugte sine Kræfter
Til vores Spot og Grav.

8

8. 15. Hvad tænker I jeg tænkte Om Morgenen da de Med Traktement mig skienkte Som en Forrædere.

16. Men hvad? Soldat maae friste Og taale alle Ting:
Gid jeg kuns Udflugt vidste,
Saa staaer jeg alt paa Spring.